

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat

Directie IJsselmeergebied

Regionale uitwerking RDIJ van het landelijke gedoogbeleid

“Kleine en kortdurende lozingen”

baggeractiviteiten klasse 0 t/m 2, bronneringen en hemelwater

~~11 juli 2001~~

Rijkswaterstaat
directie IJsselmeergebied
bibliotheek
postbus 600
8200 AP Lelystad

Colofon

Uitgegeven door: J. Jonkhoff, hoofd vergunningverlening

Informatie: J. Jonkhoff
Telefoon: 0320-297033
Fax: 0320-234300

Uitgevoerd door: ing. P. Gommers, medewerker vergunningverlening

Datum: 11 juli 2001

6
87179
6620

Inhoudsopgave

Managementsamenvatting

1 Probleemschets	1
2 Landelijke regulering	2
3 Regionale uitwerking landelijk gedoogbeleid "Kleine en kortdurende lozingen" RDU	3
4 Gedoogprocedure	4
5 Relevante categorieën kleine en kortdurende lozingen binnen het beheersgebied van RDU	5
5.1 Algemeen	5
5.2 Baggeractiviteiten	5
5.3 Hemelwater	6
5.4 Bronneringen	6
6 Vervolg acties	8
7 Conclusie	9

Bijlage 1

Management samenvatting

Om meer tijd vrij te kunnen maken voor een verdere reductie van de emissies conform de aanpak die beschreven staat in de Vierde Nota Waterhuishouding is er voor lozingen (activiteiten) met beperkte milieurelevantie behoefte aan een minder zwaar instrument dan de Wvo-vergunning, die volgens afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht wordt verleend. De lengte van de vergunningprocedure uit afdeling 3.5 blijkt bovendien ongeschikt voor het effectief reguleren van kortdurende lozingen

In 1997 heeft de MDW-werkgroep (Marktwerving Deregulering en Wetgevingskwaliteit (MDW) 20 aanbevelingen gedaan voor de verbetering van het Wvo-instrumentarium. Eén van de belangrijkste aanbevelingen betreft het ontwikkelen en implementeren van eenvoudiger regelgeving voor kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie. Begin 2000 zijn de activiteiten van de werkgroep ondergebracht bij CIW 1. De werkgroep heeft als subwerkgroep "Kleine en kortdurende lozingen Wvo" verder gewerkt aan het uitwerken van oplossingsrichtingen voor deze lozingen.

Gelet op de randvoorwaarden beveelt de subwerkgroep "Kleine en kortdurende lozingen Wvo" aan voor de categorieën kleine en kortdurende lozingen algemene regels op te stellen. Naast een aparte amvb voor de diverse categorieën kleine en kortdurende lozingen kan ook gedacht worden aan het regelen van bepaalde categorieën kleine en kortdurende lozingen door wijziging van bestaande algemene regels. Hierbij kan ook gedacht worden aan Wm amvb's.

Het zal nog zo'n 2 jaar in beslag nemen voordat deze kleine en kortdurende lozingen gereguleerd zijn middels een amvb. RDII is voornemens om, in de periode totdat de kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie gereguleerd zijn middels een amvb, deze categorieën lozingen conform het landelijke gedoogbeleid te gedogen.

De regionale uitwerking van het landelijke gedoogbeleid "Kleine en kortdurende lozingen" is gebaseerd op "het anticiperen op amvb's", één van de situaties die beschreven staat in de gedoogbrief van de ministers van VROM en V&W van 10 oktober 1991. In de DG-brief van 17 januari 1996 wordt aangegeven, dat lozingen die op termijn onder de werkingssfeer van algemene regels gaan vallen gedoogd mogen worden. Daarnaast zullen een groot aantal van deze kleine kortdurende lozingen ook vallen onder de categorie kortdurende lozingen. Kortdurende lozingen, waarvoor de vergunningsprocedure volgens de procedure 3.5 van de Awb in de praktijk als onevenredig zwaar wordt ervaren, mogen conform de DG-brief van 17 januari 1996, gedoogd worden.

Het gedogen levert RDII een aantal voordelen op:

- gedogen volgens procedure 4.1.2 van de Awb verlaagt de administratieve lastendruk;
- gedogen maakt voor deze categorieën een eind aan de "verklaringen van geen bezwaar";
- er komen financiële-middelen vrij (a.g.v. een afname van de publicatiekosten) die anders ingezet kunnen worden.

Vooruitlopend op de landelijke regulering middels een amvb wordt voorgesteld, dat RDII een drietal categorieën "kleine en kortdurende lozingen" gaat gedogen, te weten:

1. Lozingen t.g.v. baggeractiviteiten klasse 0 t/m 2
2. Lozingen van hemelwater
3. Lozingen van bronneringswater

Bij het gedogen zal procedure 4.1.2 van de Awb worden gevolgd. Publicatie zal in beginsel niet plaatsvinden, omdat dit op grond van jurisprudentie niet is vereist, de activiteiten weinig milieurelevant zijn, en tot op heden nimmer een zienswijze tegen een lozing/activiteit met weinig milieurelevantie is ingebracht.

Het gedoogbeleid is op 2 juli besproken en vastgesteld binnen de AN-staf en op 10 juli vastgesteld binnen het Directieteam van RDII.

Aansluitend zullen de volgende vervolgacties worden opgestart::

- het hoofdkantoor zal, naast de reeds mondeling verleende goedkeuring, formeel goedkeuring worden gevraagd om deze werkwijze tevens toe te passen bij vergunningen eigen dienst;
- standaardiseren van de gedoogbeschikkingen;
- adviseurs (RIZA, RIMH, OM, BVR) en milieuorganisaties informeren over de regionale uitwerking van RDIJ van het landelijke gedoogbeleid.

1 Probleemschets

Door uitvoering van de twee belangrijkste uitgangspunten van het waterkwaliteitsbeleid te weten "vermindering van de verontreiniging" en het "stand still beginsel" is de lozing van verontreinigingen uit met name puntbronnen de afgelopen jaren sterk verminderd. Toch voldoet de kwaliteit van het water en de waterbodems in Nederland veelal nog niet aan de waterkwaliteitsdoelstellingen. Dit staat onder meer vermeld in de Vierde Nota Waterhuishouding. Ook voor het IJsselmeergebied voldoet de kwaliteit van het water en de waterbodem veelal niet aan deze waterkwaliteitsdoelstellingen.

Bij het streven naar een verdere reductie van emissies door de industrie wordt het accent gelegd op lange termijn oplossingen zoals goede product- en grondstoffen keuze, schone technologie en het sluiten van kringlopen. Om een stap verder te komen in de reductie van de emissies is het conform het gestelde in de Vierde Nota Waterhuishouding, noodzakelijk om de nadruk te leggen op de aanpak van diffuse bronnen zoals landbouw, bouwmaterialen scheepvaart, wegverkeer en atmosferische depositie. Daarnaast is het beperken van overstorten en de aanpak van nog ongezuiverde lozingen in het buitengebied een belangrijke opgave voor de komende planperiode. Eén van de manieren om extra inzet voor deze aanpak te genereren is de administratieve lastendruk voor de overige lozingen zoveel mogelijk te verlagen. Dit kan bereikt worden door activiteiten die op grond van een wettelijke taak gedaan moeten worden, maar een relatief geringe bijdrage leveren aan de doelstellingen voor "schoon water", zo efficiënt mogelijk uit te voeren met een daartoe geëigend instrumentarium. In concreto betekent dit dat er behoefte is aan een minder zwaar instrument dan de Wvo-vergunning, die volgens afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht wordt verleend voor lozingen met beperkte milieurelevantie. De lengte van de vergunningprocedure uit afdeling 3.5 blijkt bovendien ongeschikt voor het effectief reguleren van kortdurende lozingen.

2 Landelijke regulering

In opdracht van het ministerie van V&W is in april 1996 door het centrum van Milieurecht van de Universiteit van Amsterdam een rapport uitgebracht over de Modernisering van de waterkwaliteitswetgeving Wvo en Wvz.

Door de Staatscommissie voor de waterstaatswetgeving is op 3 oktober 1996 een advies uitgebracht naar aanleiding van het rapport. In het advies erkent de Staatscommissie dat de huidige Wvo vergunning in een aantal gevallen een te zwaar instrument is. Ten aanzien van de oplossingen stelt de Staatscommissie dat genoemde lozingen in aanmerking lijken te komen voor algemene regels, zodat de geldende vergunningsprocedures niet meer van toepassing zijn.

In 1997 heeft de MDW-werkgroep (Marktwerking Deregulering en Wetgevingskwaliteit (MDW) 20 aanbevelingen gedaan voor de verbetering van het Wvo-instrumentarium. Eén van de belangrijkste aanbevelingen betreft het ontwikkelen en implementeren van eenvoudiger regelgeving voor kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie.

Begin 2000 zijn de activiteiten van de werkgroep ondergebracht bij CIW 1. De werkgroep heeft als subwerkgroep "Kleine en kortdurende lozingen Wvo" verder gewerkt aan het uitwerken van oplossingsrichtingen voor deze lozingen.

Daarbij is voorafgaand aan de studie gesteld dat de oplossingsrichtingen aan de volgende randvoorwaarden moeten voldoen:

1. met de oplossingsrichting moet een belangrijk deel van de kleine en kortdurende lozingen worden afgedekt (vuistregel: meer dan 80%);
2. oplossingen moeten gericht zijn op het creëren van een sterke volwaardige juridische basis waarmee aan de doelstellingen van de Wvo wordt voldaan, waarmee voldoende bescherming van derden wordt gewaarborgd en waarbij bestaande gedoogsituaties worden weggewerkt;
3. oplossingen moeten eenduidig, efficiënt, en handhaafbaar zijn, waarbij met name voor de kleine lozingen de voor de uitvoering benodigde inspanning, gelet op het weinig milieu relevante karakter van die lozingen, minimaal is;
4. oplossingen mogen niet strijdig zijn met het nationaal of internationaal recht.

Gelet op de randvoorwaarden beveelt de subwerkgroep "Kleine en kortdurende lozingen Wvo" aan voor de categorieën kleine en kortdurende lozingen algemene regels op te stellen.

Naast een aparte amvb voor de diverse categorieën kleine en kortdurende lozingen kan ook gedacht worden aan het regelen van bepaalde categorieën kleine en kortdurende lozingen door wijziging van bestaande algemene regels. Hierbij kan ook gedacht worden aan Wm amvb's.

Het is niet mogelijk aan de hand van stofconcentraties en/of -vrachten criteria te bepalen t.a.v. wat weinig milieurelevant is. Daarom is gekozen voor de volgende benadering: het vaststellen van categorieën van lozingen die door waterbeheerders en derde belanghebbenden gezien worden als weinig milieurelevant. Een inventarisatie uitgevoerd onder alle waterbeheerders heeft uiteindelijk 5 categorieën van dergelijke lozingen opgeleverd die meer dan 80 % van de kleine en kortdurende lozingen afdekken. Deze categorieën zijn:

1. Lozingen t.g.v. baggeractiviteiten klasse 0 t/m 2.
2. Lozingen van hemelwater.
3. Lozingen van bronneringswater t.g.v. bouwactiviteiten.
4. Lozingen van spuiwater van het reinigen van drinkwaterleidingen.
5. Lozingen door asverstrooiing.

Van de 5 categorieën leveren de eerste 3 verreweg de grootste bijdrage.

In de aanbevelingen van de werkgroep Kleine en kortdurende lozingen Wvo worden per categorie de verschillende aspecten beschreven die op grond van de Wvo gereguleerd moeten worden. Daarbij is voor zover mogelijk aangegeven onder welke randvoorwaarden/voorschriften de lozingen kunnen worden toegestaan.

3 Regionale uitwerking landelijk gedoogbeleid "Kleine en kortdurende lozingen" RDIJ

Het zal nog zo'n 2 jaar in beslag nemen voordat deze kleine en kortdurende lozingen gereguleerd zijn middels een amvb. Voor hemelwater zal dit naar verwachting zelfs nog wat langer duren, vanwege het voornemen om voor deze categorie een aparte amvb op te stellen die mede gebaseerd wordt op de Wm en de Wbb.

RDIJ is voornemens om in de periode totdat de kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie gereguleerd zijn middels een amvb deze categorieën lozingen conform het landelijke gedoogbeleid te gedogen.

Dit heeft een drietal voordelen:

1. Het gedogen verlaagt de administratieve lastendruk voor deze categorieën lozingen, waarvoor tot op heden voor een groot deel traditionele vergunningen verleend worden.
2. Het gedogen maakt voor deze categorieën een eind aan de "de verklaringen van geen bezwaar" die RDIJ tot op heden voor een deel van deze activiteiten verleent, waardoor deze gevallen ook juridisch op een juiste wijze afgewikkeld kunnen worden.
3. Er komen financiële middelen vrij (publicatie kosten), die anders ingezet kunnen worden. We verlenen op dit moment zo'n 10 Wvo-vergunningen voor Kleine en kortdurende lozingen en zouden zo'n 25 moeten verlenen (verschil lossen we nu op met verklaringen van geen bezwaar). Dit bespaart de dienst jaarlijks zo'n 150.000 gulden aan publicatiekosten (f6000,- publicatie kosten per vergunning).

Grondslag voor het gedogen is de gedoogbrief van de ministers van VROM en V&W van 10 oktober 1991, welke het beleidskader heeft geleverd voor het gedogen van activiteiten op het gebied van de milieuwetgeving.

Op 17 januari 1996 is hierop volgend door de DG van de Rijkswaterstaat een brief geschreven aan de hoofdingenieur-directeuren van de regionale directies, waarin vermeld staat in welke gevallen nog gedoogd kan worden. De inhoud van deze brief staat verwoord in een handleiding gedogen Rijkswaterstaat, waarop de onderhavige regionale uitwerking van het landelijke gedoogbeleid is gebaseerd.

De regionale uitwerking van het landelijke gedoogbeleid "Kleine en kortdurende lozingen" is gebaseerd op het anticiperen op amvb's, één van de situaties die beschreven staat in de genoemde handleiding. In de DG-brief van 17 januari 1996 wordt aangegeven dat lozingen die op termijn onder de werkingssfeer van algemene regels gaan vallen gedoogd mogen worden.

Voor het anticiperen op amvb's baseert RDIJ zich op adviezen die uitgebracht zijn door de staatscommissie van de waterstaatswetgeving (3 oktober 1996) en door de MDW werkgroep Wvo-vergunningverlening (1997). Beide stellen dat de kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie in aanmerking komen voor algemene regels. De resultaten van de MDW werkgroep staan verwoord in een brief van de Minister van Verkeer en waterstaat aan de Voorzitter van de Tweede kamer de Staten-Generaal van 20 augustus 1997.

Daarnaast zullen een groot aantal van deze kleine kortdurende lozingen ook vallen onder de categorie kortdurende lozingen. Kortdurende lozingen, waarvoor de vergunningsprocedure volgens de procedure 3.5 van de Awb in de praktijk als onevenredig zwaar wordt ervaren, mogen conform de DG-brief van 17 januari 1996, gedoogd worden. Meestal wordt voor de term kortdurend een periode van 6 maanden genomen.

De werkgroep Kleine en kortdurende lozingen Wvo (een subwerkgroep van CIW 1), waarin de afdeling vergunningverlening RDIJ ook zitting heeft, heeft reeds een eind rapport uitgebracht, waarin geadviseerd wordt de kortdurende lozingen en lozingen met een beperkte milieurelevantie te reguleren middels een amvb. In dit rapport staan tevens de in aanmerking komende categorieën vermeld en zijn deze voor zover mogelijk reeds af gekaderd. Het eindrapport heeft de goedkeuring van CIW 1 en CIW 6 en CIW plenair.

4 Gedoogprocedure

Voor het verlenen van de gedoogbeschikking wordt in beginsel de procedure die vermeld staat in titel 4.1.2 van de Awb toegepast.

Bij de totstandkoming van de gedoogbeschikking worden vooraf de regionale Inspectie van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne (RIMH), het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA), Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren en de gemeente waarin de activiteit plaatsvindt op de hoogte gesteld door een concept-gedoogbeschikking en de definitieve gedoogbeschikking toe te zenden/faxen, waarbij zij in de gelegenheid worden gesteld een reactie te geven. Het Openbaar Ministerie wordt in kennis gesteld en indien noodzakelijk dient overleg te worden gepleegd. Op grond van art. 4:8 Awb dienen ook andere belanghebbenden te worden gehoord en in de gelegenheid te worden gesteld zienswijzen naar voren te brengen.

De bekendmaking geschiedt door toezending aan belanghebbenden (de eerder genoemde instanties en derde-belanghebbenden). Publicatie is op grond van jurisprudentie niet vereist (AGRVS 18 juni 19993, AB 93/476).

De te gedogen activiteiten zijn weinig milieu relevant. Uit de praktijk van de afgelopen jaren is gebleken dat er bovendien zover bekend nooit een zienswijze is ingebracht tegen een activiteit met weinig milieurelevantie. In dit kader wordt publicatie van de concept-gedoogbeschikking onder normale omstandigheden niet zinvol geacht. Per verzoek zal beoordeeld worden of er directe belanghebbenden zijn die in de gelegenheid gesteld moeten worden hun zienswijze in te dienen.

Op grond van artikel 7.1 van de Awb kan tegen een positieve gedoogbeschikking binnen zes weken bezwaar worden gemaakt bij de minister, t.a.v. de hoofdingenieur-directeur van RDIJ. Naar aanleiding van de beslissing op het bezwaarschrift kan binnen zes weken beroep worden ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Op grond van artikel 6:16 van de Awb heeft een dergelijk bezwaar of beroep *geen schorsende werking, tenzij tegelijkertijd een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak.*

De procedure staat in bijlage 1 schematisch uitgewerkt .

5 Relevante categorieën kleine en kortdurende lozingen binnen het beheersgebied van RDIJ

5.1 Algemeen

Een aantal in het kader van de Wvo vergunningplichtige categorieën kleine en kortdurende lozingen komen binnen Rijkswaterstaat Directie IJsselmeergebied dusdanig vaak voor dat de wens bestaat om deze activiteiten vooruitlopend op de landelijke regulering middels een amvb te gedogen. Hiertoe wordt het landelijk gedoogbeleid regionaal uitgewerkt. Bij deze regionale uitwerking wordt gebruik gemaakt van het rapport van de werkgroep ondergrens. Voor de volgende categorieën wordt landelijk gedoogbeleid regionaal uitgewerkt:

1. Baggeractiviteiten met klasse 0 t/m 2.
2. Hemelwater
3. Bronneringen

5.2 Baggeractiviteiten

Er kunnen verschillende activiteiten worden onderscheiden die Wvo-vergunningplichtig zijn:

1. Storten en verspreiden (het brengen van baggerspecie in oppervlaktewater).
2. Lozingen vanuit opspuitingen/suppleties met bagger/zand.
3. Overslag bagger van schip/wal en schip/schip en vice versa (lozing door morsing)
4. Transport van bagger (lozing middels lekkage/morsingen)
5. Lozing vanuit baggerdepots

Uit de beleidslijn van Rijkswaterstaat van 1996 blijkt dat het opbaggeren op zich en het ter plaatse lozen van overflow niet Wvo-vergunningplichtig zijn. Hierbij wordt opgemerkt dat er sprake moet zijn van een beperkte, verwaarloosbare omvang van de verontreiniging. Indien dit niet het geval is, geldt onverkort de vergunningplicht, omdat sprake is van verontreiniging van baggerspecie in oppervlaktewater.

Uit praktijkervaring blijkt dat activiteiten met bagger in de klasse 0 t/m 2 vanwege de beperkte milieurelevantie een lage prioriteit krijgen bij de vergunningverlening. In het algemeen worden veel activiteiten door middel van het goedkeuren van werkplannen gereguleerd. Beleidsmatig is namelijk bepaald dat baggerspecie in de klasse 0 t/m 2 vrij verspreidbaar is. In dit kader heeft dus al een milieuhygiënische afweging plaatsgevonden.

Er zijn wel 2 randvoorwaarden voor de verspreiding van baggerspecie:

1. het moet gaan om gebiedseigen onderhoudsbaggerspecie;
2. met genoemde activiteiten mag de water- en waterbodemkwaliteit niet significant verslechteren.

Voor een tweetal van de bovengenoemde vijf activiteiten met bagger in de klasse 0 t/m 2 zal door RDIJ vooruitlopend op regulering middels een amvb het landelijk gedoogbeleid regionaal uitgewerkt worden, te weten:

1. Storten en verspreiden
2. Lozingen vanuit opspuitingen/suppleties met bagger/zand

Voor klasse 3 en 4 blijft de Wvo-vergunningplicht volgens de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure van de Awb in stand.

5.3 Hemelwater

Hemelwater is in veel gevallen licht verontreinigd als gevolg van uitloging van stoffen uit materialen, atmosferische depositie en andere vormen van contaminatie. Vanwege de meestal geringe mate van verontreiniging en het ontbreken van zuiveringstechnieken conform ALARA, valt een groot deel van de hemelwaterlozingen onder de lozingen met beperkte milieurelevantie.

Hemelwater kan worden onderverdeelt in 2 hoofdcategorieën:

1. hemelwater afkomstig van wegen (incl. tunnels en bruggen);
2. hemelwater afkomstig van particuliere en bedrijfsterreinen (daken, parkeerplaatsen, etc.)

De CIW werkgroep "run-off" heeft voor de eerste categorie aanbevelingen opgesteld voor mogelijke maatregelen en de wijze van regulering. Belangrijke conclusies zijn dat de mate van verontreiniging relatief gering is, dat zuiveringstechnische voorzieningen in het algemeen niet kosteneffectief zijn en dat gecontroleerde lozingen in de bodem en/of bermsloten prefereren. Verder zijn naast de aspecten in het kader van de Wvo de aspecten in het kader van de Wm en de Wbb van direct belang, zodat hiermee rekening gehouden moet worden.,

Bij hemelwater afkomstig van particuliere en bedrijfsterreinen speelt naast de run-off ook uitloging van bouwmaterialen en op- en overslag een rol. De wijze van aanpak van door uitloging van bouwmaterialen verontreinigd hemelwater staat verwoord in de RIZA nota nr. 2000.054. Hierin staat ook aangegeven hoe het vergunningeninstrument ingezet kan worden om bij gebleken kwaliteitsproblemen in het oppervlaktewater de emissie als gevolg van de uitloging van bouwmaterialen te verminderen.

Hemelwater dat mogelijk door bedrijfsvoering verontreinigd is dient in principe met een normale Wvo-vergunning gereguleerd te worden, gedogen is niet op zijn plaats omdat deze in principe ook buiten de amvb gelaten zullen worden daar in het algemeen specifieke maatregelen gelden die in vergunningvoorschriften moeten worden vastgelegd.

Door de Werkgroep: "kleine en kortdurende lozingen" wordt voorgesteld een algemene regels op te stellen voor hemelwater lozingen, waarin nadrukkelijk rekening gehouden wordt met een regionale aanpak. Voor de uitvoering wordt aanbevolen ook inhoudelijke deskundigen vanuit de diffuse bronnen problematiek, stedelijk waterbeheer en regelgeving Wet milieubeheer erbij te betrekken.

Voor de regionale uitwerking van RDIJ van het landelijk gedoogbeleid voor deze categorie zullen in de gedoogbeschikkingen de relevante aspecten van deze vakgebieden meegenomen worden door deskundigen te raadplegen.

5.4 Bronneringen

Bij vooral bouwactiviteiten is het vaak noodzakelijk grondwater af te pompen en af te voeren naar het oppervlaktewater. In de regel is dit grondwater niet verontreinigd door menselijke activiteit

De stoffen (parameters) die veelvuldig van nature in grondwater voorkomen zijn: chloride, sulfaat, fosfaat, ammonium, nitriet, BZV, CZV, ijzer, mangaan en arseen. Verder neemt het zuurstofgehalte van grondwater met de diepte af. Het zuurstofgehalte daarvan varieert van laag tot nihil. In contact met lucht (zuurstof) en ook water treden er onder meer oxidatieprocessen op, die bij ijzer een rode verkleuring geeft. Het te lozen bemalingswater moet in ieder geval op deze parameters worden onderzocht. Het uitgangspunt is steeds om zo min mogelijk bemalingswater te laten afvoeren naar het oppervlaktewater of de riolering. De voorkeur gaat daarbij uit naar het retourneren van het bemalingswater in de bodem. Door wijziging en/of aanpassing van de uitvoeringsmethoden kan in veel gevallen de grondwateronttrekkingen worden beperkt.

Het effect op de waterkwaliteit kenmerkt zich door:

- verzilting (chloride, sulfaat),
- vermesting (fosfaat, stikstof),
- zuurstofhuishouding (BZV, ijzer, nitriet, zuurstofgehalte van het lozen grondwater),
- giftigheid (ammonium wordt gedeeltelijk, in oppervlaktewater tot ca. 4%, omgezet in ammoniak, deze stof is giftig),
- vertroebeling en bodemvorming (ijzer, zwevende stof),
- verkleuring (ijzer).

Voor de nadere regionale uitwerking van het landelijk gedoogbeleid voor deze categorie zullen in de *gedoogbeschikkingen eisen opgenomen worden die in de lijn liggen van het rapport van de werkgroep: "Kleine en kortdurende lozingen"*. In het rapport staan in de volgende relevante criteria vermeld:

- Gedogen tot maximaal 50.000 m³
- Bij de uitwerking van het gedoogbeleid dient tevens rekening te worden gehouden met het beleid dat door de provincies wordt gehanteerd in het kader van de Grondwaterwet. Doel van dat beleid is het voorkomen van verdroging. Daarom bestaat een zekere voorkeur voor het weer in de bodem brengen van grondwater.
- In het algemeen kan gesteld worden dat lozingen van bronneringen op ruim ontvangend oppervlaktewater geen significante verslechtering van de kwaliteit van het oppervlaktewater oplevert mits voldaan wordt aan in ieder geval de volgende indicatieve:lozingseisen (gebaseerd op ALARA):

Onopgeloste bestanddelen	maximaal	50 mg/l.
Zuurstofgehalte	minimaal	5 mg/l.

Het is van belang om de waterkwaliteitsbeheerder de mogelijkheid te geven nadere eisen te stellen voor een aantal karakteristieke parameters. Hierbij dienen de nadere eisen niet lager te zijn dan die waarden waarbij de kwaliteit van het oppervlaktewater voldoende wordt beschermd. Dit is eerder gedaan in het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij. Voor bronneringen is het volgens de werkgroep: "Kleine en kortdurende lozingen" aan te bevelen deze constructie over te nemen voor de onderstaande parameters (met tussen haakjes een indicatieve invulling van de laagste waarde die bij nadere eis kan worden opgelegd):

Chloride	(200 mg/l)
Sulfaat	(100 mg/l)
Organische stof	(15 mg/l)
Totaal stikstof	(10-20 mg N/l)
Fosfaat	(1 mg P/l)
Arseen	(0,030 mg/l)
Ijzer	(5 mg/l).

6 Vervolg acties

Na goedkeuring van de regionale uitwerking van het landelijke gedoogbeleid zullen de volgende twee acties opgestart worden:

1. het hoofdkantoor, naast de reeds mondeling verleende goedkeuring, formeel goedkeuring vragen om deze werkwijze tevens toe te passen bij vergunningen eigen dienst;
2. standaardiseren van de gedoogbeschikkingen voor deze categorieën. Dit levert de afdeling *vergunningverlening, die kampt met een onderbezetting, extra tijdwinst op.*;
3. adviseurs (de regionale Inspectie van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne (RIMH), het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA), Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren en het Openbaar Ministerie) en milieuorganisaties (stichting Reinwater en Vereniging Behoud IJsselmeergebied) informeren over de regionale uitwerking van RDIJ van het landelijke gedoogbeleid.

7 Conclusie

Vooruitlopend op de landelijke regulering middels amvb's wordt voorgesteld dat RDII een drietal categorieën "kleine en kortdurende lozingen" gedoogd, te weten:

1. Lozingen t.g.v. baggeractiviteiten klasse 0 t/m 2
2. Lozingen van hemelwater
3. Lozingen van bronneringswater

Dit is een regionale uitwerking van het landelijke gedoogbeleid. In het landelijk gedoogbeleid staat vermeld, dat kortdurende lozingen en lozingen die op termijn gereguleerd worden middels amvb's, mogen worden gedoogd.

Bij het gedogen zal procedure 4.1.2 van de Awb worden gevolgd. Publicatie zal in beginsel niet plaatsvinden, omdat dit op grond van jurisprudentie niet is vereist, de activiteiten weinig milieurelevant zijn, en tot op heden nimmer een zienswijze tegen een lozing/activiteit met weinig milieurelevantie is ingebracht.

Daarnaast hebben derden reeds inzicht gehad in de totstandkoming van het beleidsdocument: "Kleine en kortdurende lozingen" daar milieubewegingen zittingen hebben in CIW VI, waarbinnen het beleidsdocument reeds is goedgekeurd.

Bijlage 1

